

ΠΡΩΤΟ ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Μηνιαίο Περιοδικό Πνευματικής Οικοδομής

Ί. Ν. Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου & Ἁγίου Στεφάνου

Δ. Κ. Ἁγ. Στεφάνου Δήμου Διονύσου Ἀττικῆς

Διεύθυνση: Κοιμ. Θεοτόκου 11, 14565 Ἁγ. Στέφανος Τηλέφωνο/ Fax: 210 8141919

e mail: enoria_koimth_agst@yahoo.gr Διαδίκτυο: <http://agstefanos.blogspot.com>

Τεύχος 10°

Νοέμβριος 2012

Ἔτος 1°

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ

Φυγή στήν Αἴγυπτο καί σφαγή τῶν νηπίων (2,13-18)

Τά νήπια πού ἐσφάγησαν δέν θά πρέπει νά ἦταν πάνω ἀπό 30 ἤ 50 τό πολύ. Ἡ Βηθλεέμ ἦταν μία μικρή πολίχνη καί ἄς λάβουμε πάλι ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐσφάγησαν μόνο τά ἄρρενα. Ἔχει ὅμως ὠραία πνευματική ἐρμηνεία ὁ ἀριθμός τῆς παραδόσεως περί 14.000 νηπίων, συνδυαζόμενος μέ τόν ἀριθμό τῆς Ἀποκαλύψεως 144.000¹, ὅπως ὅτι ἡ ἀγνότητα καί τό μαρτύριο – πού εἶχαν τά νήπια μάρτυρες τῆς περικοπῆς μας – αὐτά τά δύο μᾶς κάνει ἀκολούθους τοῦ Ἀρνίου.

Ἐπιπροσέτι ὅτι τά δῶρα τῶν Μάγων (στίχ. 11) ὁ Ἰωσήφ τά ἐδαπάνησε κατά τό ταξίδι του στήν Αἴγυπτο. Ἀλλά, γιατί τόση ταλαιπωρία, ἐνῶ μπορούσε νά διασωθεῖ θαυματουργικά ὁ Ἰησοῦς Χριστός; Ὁ Ζιγαβηνός ἀπαντᾷ λέγοντας ὅτι αὐτό ἔγινε γιά νά φανεῖ ὅτι πραγματικά σαρκώθηκε ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἔγινε πραγματικά ἄνθρωπος: «*Εἰ ἐκ πρώτης ἡλικίας ἐπεδείξατο θαύματα, οὐκ ἂν ἐπιστεύθη γεγονέναι ἄνθρωπος. Διά τοῦτο κύησις ἐννεάμηνος καί γέννησις καί γαλακτοτροφία καί τά ἐξῆς, ἵνα διά πάντων εὐπαράδεκτος ἢ ἐνανθρώπησις αὐτοῦ γένηται*»².

Ἀπό τήν περικοπή μας φαίνεται ὅτι ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός διώχθηκε ἀπό τά σπάργανα. Τό ἴδιο συμβαίνει καί μέ τήν Ἐκκλησία Του, τό ἴδιο θά συμβεῖ καί μέ κάθε ψυχή, πού θέλει νά ζήσει ἐν Χριστῷ. «*Διδάσκει δέ ἡμᾶς ἐντεῦθεν καί ὅτι χρή τόν πιστόν εὐθύς ἐκ προοιμίων πειρασμούς προσδοκᾶν. Ὅρα οὖν αὐτόν ἐκ σπαργάνων ἐπιβουλευόμενον καί φεύγοντα πρὸς τήν ὑπερορίαν*»³.

Στήν περικοπή μας ἐδῶ μᾶς κάνει ἐντύπωση ἡ ἔκφραση τοῦ ἀγγέλου πρὸς τόν Ἰωσήφ, νά πα-

ραλάβει τό Παιδίον «καί τήν μητέρα αὐτοῦ» (στίχ. 13). Πρὶν ἀπό τήν γέννηση τοῦ Χριστοῦ ὁ Εὐαγγελιστής καλεῖ τόν μέν Ἰωσήφ «ἄνδρα» τῆς Μαρίας, τήν δέ Μαρία «γυναίκα» τοῦ Ἰωσήφ, ἄν καί καθαρά λέγεται ὅτι ἦταν παρθενική ἢ συμβίωση. Μετά ὅμως τήν γέννηση τοῦ Χριστοῦ ἡ Παρθένος Μαρία λέγεται πάντοτε «Μήτηρ» τοῦ Ἰησοῦ καί ποτέ «γυνή» τοῦ Ἰωσήφ. Αὐτό δηλώνει σαφῶς τήν ἀειπαρθενία τῆς Μαρίας, γιάτί ἀφοῦ, κατά τήν μαρτυρία τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, δέν ὑπῆρχε σχέση μέ τόν Ἰωσήφ, ὅταν αὐτός λέγεται «ἄνδρ» τῆς Μαρίας καί Αὐτή λέγεται «γυνή» τοῦ Ἰωσήφ, πῶς θά ὑπῆρχε τοιαύτη σχέση, τότε πού ποτέ δέν λέγονται ἔτσι, ἀλλά ἡ Μαρία λέγεται πάντα «μήτηρ» τοῦ Ἰησοῦ;

Ἐπιστροφή ἀπό τήν Αἴγυπτο καί ἐγκατάσταση στή Ναζαρέτ (2,19-23)

Καί στήν ἐπιστροφή τοῦ Ἰησοῦ ἀπό τήν Αἴγυπτο καί στήν ἐγκατάστασή του στήν Ναζαρέτ βλέπει ὁ Ματθαῖος τήν ἐκπλήρωση δύο σχετικῶν μεσσιανικῶν προφητειῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης⁴. Κατά τήν ἐντολή τοῦ ἀγγέλου ὁ Ἰωσήφ φεύγει ἀπό τήν Αἴγυπτο πρὸς τήν «γῆ Ἰσραήλ» (στίχ. 20), δηλαδή τήν Παλαιστίνη. Δέν πηγαίνει ὅμως στήν Ἰουδαία, γιάτί βασίλευε σ' αὐτήν ὁ Ἀρχέλαος, πού ἦταν ἀνηλεῆς ἡγεμόνας. Πηγαίνει πρὸς τήν Γαλιλαία, πού εἶχε ἡγεμόνα τόν Ἡρώδη Ἀντίπα, λιγώτερο σκληρό ἀπό τόν ἀδελφό του Ἀρχέλαο, καί κατοίκησε στήν πόλη Ναζαρέτ (στίχ. 22.23). Σ' αὐτό ὁ Ματθαῖος, ὅπως ἀρέσκειται νά κάνει, βρίσκει μία ἐκπλήρωση τῶν προφητικῶν λόγων ὅτι ὁ Χριστός «θά κληθεῖ Ναζωραῖος» (στίχ. 23).

Καλοῦν ὅμως οἱ προφῆτες τόν Χριστό «Νέτσερ», δηλαδή «βλαστό» ἀπό τήν γενεά τοῦ Δαβίδ καί αὐτό ἔρχεται κοντά στήν ἐπίκληση «Ναζωραῖος». «Ναζωραῖος» σημαίνει «ἀγιασμένος» καί «ἐπεὶ τοίνυν ἅγιος ὁ Χριστός, εἰκότως ἂν λέγοιτο «Ναζωραῖος».

Ἡ συνέχεια στοῦ ἐπόμενου...

¹ Ἀποκ. 14,1

² MPG 129,149. Βλ. καί Θεοφυλάκτου εἰς MPG 123,168

³ Ζιγαβηνός, MPG 129,149

⁴ Ὁσ. 11,1 καί Ἠσ. 11,1

ΑΠΟ ΤΗΝ ΛΑΤΡΕΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ὁ Ὅρθρος (Β' μέρος)

Ἐπειδή εἶναι κατανυκτικοί οἱ ψαλμοί τοῦ Ἐξαψάλμου, γι' αὐτό και πρέπει νά διαβάζονται ὄχι μέ θαρρετή ἔκφραση καί λαμπρή ἀπαγγελία, ἀλλά μέ πραεῖα τήν φωνή, σύμφωνα μέ τό θρηνώδες περιεχόμενό τους. Ὁ λαός, ὅταν διαβάζεται ὁ Ἐξάψαλμος, πρέπει νά εἶναι ὄρθιος καί νά ἀκούει μέ σιγή καί πολλή κατάνυξη. **Δέν ἐπιτρέπονται ἐκείνη τήν ὥρα μετακινήσεις πέρα- δῶθε**, ἀκόμη δέ λέγει τό Τυπικό, ὅτι δέν ἐπιτρέπεται νά κάνουμε μετάνοιες, ἀλλά οὔτε καί τόν σταυρό μας ἀκόμη. Γιατί; Γιατί, ἂν κάνουμε μετάνοιες καί τόν σταυρό μας, κινούμαστε καί δέν ἐπιτρέπεται αὐτό στον Ἐξάψαλμο! Γι' αὐτό καί οἱ σταυροί καί οἱ μετάνοιες γίνονται ἀκριβῶς στό τέλος τοῦ Ἐξαψάλμου. Ἀπ' ὅλα αὐτά καταλαβαίνει κανεῖς, τί κατανυκτικότητα καί τί προσοχή καί τί δέος πρέπει νά ἔχουμε κατά τήν ἀνάγνωση τοῦ Ἐξαψάλμου. Δευτέρα τοῦ Κυρίου Παρουσία!

Εἶπαμε στό προηγούμενο τεῦχος ὅτι ὁ Ὅρθρος ἀρχίζει μέ ὕμνο στήν Ἁγία Τριάδα, ὅπως πάλι καί ἡ θεία Λειτουργία ἀρχίζει μέ τό «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος». Καί ἀμέσως μετά τόν ὕμνο στήν Ἁγία Τριάδα διαβάζουμε στόν Ὅρθρο τόν Ἐξάψαλμο. Ὁ Ἐξάψαλμος, εἶπαμε, δημιουργεῖ μέ τήν ἀνάγνωσή του μιά κατανυκτική καί σκοτεινή ἀτμόσφαιρα, πού θυμίζει τήν Δεύτερη τοῦ Κυρίου Παρουσία· γι' αὐτό καί εἶπαμε ὅτι στόν Ἐξάψαλμο καί δέν καθόμαστε καί δέν κινούμαστε, ἀκόμη δέ δέν κάνουμε οὔτε σταυρούς οὔτε μετάνοιες, ἀκριβῶς γιά τόν λόγο νά μήν κινούμαστε. Τούς σταυρούς καί τίς μετάνοιες τίς κάνουμε στήν ἀρχή καί στό τέλος τοῦ Ἐξαψάλμου. Ἄν θυμᾶστε, σᾶς εἶπα στό προηγούμενο κήρυγμα ὅτι ὁ Ἐξάψαλμος πρῶτα ψαλλόταν, γι' αὐτό και μέχρι σήμερα ἀκοῦμε τήν φράση «θά σοῦ ψάλω τόν Ἐξάψαλμο». Κανόνιζαν δε οἱ ψάλτες μέ τήν ψαλμωδία τους τό τέλος τοῦ Ἐξαψάλμου νά πέσει μέ τό χάραγμα, γιατί μετά θά ἔλεγαν τόν ψαλμό «Θεός Κύριος καί ἐπέφανεν ἡμῖν». Τήν χαραυγή τῆς ἡμέρας δηλαδή τήν ἐνοιωθαν σάν τόν ἐρχομό τοῦ θείου φωτός. Τώρα ὅμως πού ὁ Ἐξάψαλμος διαβάζεται, δέν συμπίπτει τό τέλος του μέ τήν χαραυγή τῆς ἡμέρας.

Ὅπως τό καταλαβαίνετε τώρα, στήν ἀρχή κιάλας τοῦ Ὅρθρου, ἔχουμε μιά ἀπότομη ἀλλαγῆ. Ἀλλαγῆ ἀπό τό σκοτάδι στό φῶς καί ἀπό τήν κατανυκτική ἀτμόσφαιρα τοῦ Ἐξαψάλμου σέ χαροποιό ἀτμόσφαιρα μέ τό «Θεός Κύριος...». Αὐτή ἡ ἀπότομη ἀλλαγῆ ἀπό τό σκοτάδι στό φῶς καί ἀπό τήν λύπη στήν χαρά εἶναι ἀπό τά πιά ὠραῖα τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ὅρθρου. Ἄς φανταστοῦμε τήν

νύφη, πού περίμενε μέ ἀγωνία τόν νυμφίο της. Καί ὅταν φαίνεται ὁ νυμφίος μεταπηδᾷ ἀπό τήν ἀγωνία στήν χαρά. Αὐτό ἀκριβῶς τυπώνεται στό σημεῖο αὐτό τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ὅρθρου. Οἱ ψυχές μέ τήν ἀνάγνωση τοῦ Ἐξαψάλμου, στο μέσον τῆς νύχτας τῆς ἀμαρτίας, περιμένουν τόν Μεσσία, τόν ὠραῖο Νυμφίο, τόν Χριστό. Περιμένουν στενάζοντας. Αὐτό εἶναι ὁ Ἐξάψαλμος. Ἀλλά νά! Ἔρχεται ὁ Νυμφίος! «Ἐπέφανεν ἡμῖν»!

Μετά τό «Θεός Κύριος...», πού ψάλλει ὁ ψάλτης, λέγονται τά Ἀπολυτικά τῆς ἐορτῆς ἢ τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, γιά τά ὅποια μιλήσαμε στήν Ἀκολουθία τοῦ Ἐσπερινοῦ. Παλαιότερα ὅμως δέν εἶχαν ὅλοι οἱ Ἅγιοι Ἀπολυτικά, γι' αὐτό καί δέν λεγόταν τό «Θεός Κύριος...», ἀλλά ψαλλόταν τό «Ἀλληλούϊα» μέ στίχους ἀπό τήν ὠδή τοῦ Ἡσαΐου «ἐκ νυκτός ὀρθρίζει τό πνεῦμα μου πρός Σέ, ὁ Θεός». Καί μετά τό «Ἀλληλούϊα» ψάλλονταν τρία Τριαδικά τροπάρια σύμφωνα μέ τόν ἦχο τῆς Ἐβδομάδος. Σήμερα ὅμως γιά ὅλους σχεδόν τούς Ἁγίους ἔχουμε Ἀπολυτικό, καί γι' αὐτό δέν λέμε, ὅπως παλαιά, τό «Ἀλληλούϊα», ἀλλά πάντοτε ψάλλουμε τό «Θεός Κύριος». Ἀλλά ὑπάρχει μιά περίοδος τοῦ ἔτους, πού οἱ μέρες της εἶναι «ἄμνημοι», γιατί δέν ἐορτάζουμε τίς ἡμέρες αὐτές μνήμες Ἁγίων. Ἡ περίοδος αὐτή εἶναι ἡ Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Τίς καθημερινές τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἐπειδή ἀκριβῶς σ' αὐτές δέν ἐορτάζουμε Ἁγίους, δέν ψάλλουμε τό «Θεός Κύριος...», ἀλλά τό «Ἀλληλούϊα», ὅπως παλαιά. Ἄς θυμηθοῦμε τις βραδυνές Ἀκολουθίες τῆς Μεγάλης Ἐβδομάδος πού, ὅπως εἶπαμε, εἶναι ὁ Ὅρθρος τῆς ἄλλης ἡμέρας. Σ' αὐτές τίς Ἀκολουθίες, μετά τόν Ἐξάψαλμο, ἀκοῦμε νά ψάλλεται τό «Ἀλληλούϊα» μέ στίχους ἀπό τήν ὠδή τοῦ Ἡσαΐου «Ἐκ νυκτός ὀρθρίζει τό πνεῦμα μου...».

Ἔτσι λοιπόν στόν Ὅρθρο, μετά τό «Θεός Κύριος» καί τά Ἀπολυτικά, διαβάζουμε τό «Κάθισμα» τοῦ Ψαλτηρίου. Τό Ψαλτήριον, ἀγαπητοί μου, εἶναι ἓνα βιβλίο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης μέ 150 Ψαλμούς. Τό βιβλίο αὐτό ἔχει μιά οὐσιαστική θέση στήν λατρεία μας. Δέν ὑπάρχει Ἀκολουθία τῆς Ἐκκλησίας μας πού νά μήν ἔχει ψαλμό τοῦ Δαυίδ. Ἡ μεγάλη αὐτή τιμή τοῦ Ψαλτηρίου στήν Ἐκκλησία μας ἐξηγεῖται ἀπό τό ὅτι καί αὐτός ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός καί οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι χρησιμοποίησαν τό Ψαλτήριον. Καί οἱ ἅγιοι Πατέρες βρίσκουν σέ ὅλους σχεδόν τούς ψαλμούς χωρία πού προσαρμόζονται στόν Χριστό. Αὐτή λοιπόν ἡ χριστολογική ἐρμηνεία τοῦ Ψαλτηρίου τοῦ ἔδωσε ξεχωριστή θέση στήν λατρεία μας. Τό Τυπικό τῆς Ἐκκλησίας μας ὀρίζει τό Ψαλτήριον νά διαβάζεται ὀλόκληρο στήν θεία μας λατρεία κάθε Ἐβδομάδα. Ὅλο τό Ψαλτήριον εἶναι διαιρεμένο σέ εἴκοσι ἴσα σχεδόν μέρη, πού λέγονται «Καθίσματα».

Ἁγίου Πρόκλου Πατριάρχου Κων/πόλεως
«Ἐγκώμιον εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου»

Ἀδελφοί, καλεῖ σήμερα τῆ γλώσσα μας γιά ἐγκωμιασμό τό πανηγύρι τῆς Παρθένου Μαρίας. Καί ἡ γιορτή αὐτή προξενεῖ ὠφέλεια στούς συγκεντρωμένους, καί πολύ εὖλογα, διότι ἔχει γιά ὑπόθεσή της τήν ἀγνότητα, καί ἡ Παρθένος Μαρία πού γιορτάζει εἶναι τό καύχημα ὄλων τῶν γυναικῶν καί ἡ δόξα, γιατί εἶναι καί Μητέρα καί Παρθένος.

Ἄς σκιρτᾷ ἡ φύση, κι' ἄς ἀγάλλεται τό ἀνθρώπινο γένος, διότι τιμῶνται οἱ γυναῖκες. Ἄς χορεύει ἡ ἀνθρωπότητα, γιατί δοξάζονται οἱ Παρθένες. Διότι «ὅπου πολλαπλασιάθηκε ἡ ἀμαρτία, ἐκεῖ ξεχείλισε ἡ χάρις»....

Ἦ κοιλιά, μέσα στήν ὁποία συντάχθηκε τό συμβόλαιο τῆς ἐλευθερίας μας! Ἦ κοιλιά, μέσα στήν ὁποία κατασκευάσθηκε τό ἐναντίον τοῦ διαβόλου ὄπλο! Ἦ γῆ στήν ὁποία, χωρίς σπορά ἔκανε νά βλαστήσει τό σιτάρι ὁ γεωργός τῆς φύσεως! Ἦ νάέ, μέσα στόν ὁποῖον ὁ Θεός ἔγινε ἱερέας, ὄχι μεταβάλλοντας τή φύση, ἀλλά μέ τό νά ντυθεῖ ἀπό εὐσπλαγχνία αὐτόν, πού ἦταν κατά τήν τάξη Μελχισεδέκ. «Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ σαρκώθηκε» ἔστω κι' ἄν ἀπιστοῦν οἱ Ἰουδαῖοι. Ὁ Θεός φόρεσε μορφή ἀνθρώπου πραγματικά, ἔστω κι' ἄν διακωμωδοῦν τό θαῦμα οἱ εἰδωλολάτρες. Γι' αὐτό καί φώναζε ὁ Παῦλος: «Γιά τούς Ἰουδαίους εἶναι σκάνδαλο καί ἀνοησία γιά τούς Ἕλληνες». Δέν γνώρισαν τή δύναμη τοῦ μυστηρίου, ἐπειδή τό θαῦμα εἶναι ἀνώτερο ἀπό τό λογικό τοῦ ἀνθρώπου. «Διότι ἐάν τό γνώριζαν, δέν θά σταύρωναν τόν Κύριο τῆς δόξης».

Ἐάν ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ δέν κατοικοῦσε στήν κοιλιά, δέν θά καθόταν ἡ ἀνθρώπινη σάρκα ἐπάνω στόν ἅγιο θρόνο. Ἐάν γιά τόν Θεό εἶναι ὑβριστικό νά ἔλθει στή μήτρα τήν ὁποία ἔπλασε, εἶναι ἐπομένως ὑβριστικό καί νά ὑπηρετεῖ τούς ἀνθρώπους. Καί ἐάν εἶναι γιά τόν Θεό ὑβριστικό τό νά ὑπηρετεῖ τούς ἀνθρώπους, δέν θά γινόταν γιά ἐμᾶς φτωχός Αὐτός πού ἦταν πλούσιος.

Ἦ τί μεγάλα γεγονότα! Γιά χάρι ἄλλων διαπραγματεύθηκε τήν ἀθανασία, διότι Αὐτός ἦταν ἀθάνατος. Ἄλλος μ' αὐτές τίς ιδιότητες καί τό ἔργο οὔτε ὑπάρχει, οὔτε ὑπῆρχε, οὔτε θά ὑπάρξει ποτέ, παρά μόνον ὁ Θεός καί ἀνθρώπος, πού γεννήθηκε ἀπό Παρθένο. Αὐτός εἶχε ἀξία ὄχι μόνο ἴση πρός τόν μεγάλο ἀριθμό τῶν καταδίκων –ἀνθρώπων–, ἀλλά καί τόν ξεπερνοῦσε πάρα πολύ. Μέ τό νά εἶναι δημιουργός ἔχει παντοδυναμία. Μέ τό νά εἶναι φιλεύσπλαχνος φανέρωσε τήν ἀνυπέβλητη συμπάθειά Του. Μέ τό νά εἶναι ἀρχιερέας, εἶναι ἀξιόπιστος γιά νά παρουσιάζεται στόν πατέρα Του ὡς μεσίτης μας.

ΑΓΙΑ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ
25^η Νοεμβρίου

Ἡμερήσια ἀθηναϊκή Ἐφημερίδα, μέ ἀφορμή τήν Ἐθνική Ἐορτή τῆς 28ης Ὀκτωβρίου ἀπηύθυναν σέ νέους, πού συνάντησαν τυχαία στόν δρόμο, τό ἐρώτημα «τί γιορτάζουμε σήμερα καί γίνονται δοξολογίες καί παρελάσεις». Οἱ περισσότεροι δήλωσαν ἀγνοία, ἄλλοι δέ εἶπαν τά πιό ἀπίθανα πράγματα, ὅπως «γιορτάζουμε τούς Τούρκους, τούς Γερμανούς» καί διάφορα ἄλλα τέτοια κωμικοτραγικά. Αὐτή ἡ κατάσταση προκαλεῖ ὄχι τόσο ἐκπληξη, ὅσο πόνο ἀφοῦ εἶναι κοινό μυστικό ὅτι ἡ παιδεία στόν τόπο μᾶς περνᾷ βαθειά κρίση καί ἡ εὐθύνη βαρύνει περισσότερο ἐμᾶς τούς μεγαλυτέρους καί λιγότερότα παιδιά. Βέβαια δέν εἶναι τό μοναδικό κομμάτι τῆς Ἱστορίας μας πού ἀγνοοῦμε. Γιά τόν Ἑλληνισμό τῆς Ἰωνίας πού ἦταν ριζωμένος στά ἁγιασμένα ἐκεῖνα χώματα τέσσερις χιλιάδες χρόνια πολύ λίγα γνωρίζουμε καί ἐλάχιστα πράγματα μαθαίνουν τά παιδιά στά Σχολεῖα.

Ἡ Ἁγία Αἰκατερίνη μέ τόν βίο καί τήν πολιτεία τῆς ἀφήνει νά φανῆ καθαρά ὁ σκοπός καί ὁ προσανατολισμός μιᾶς σωστῆς καί ἀληθινῆς παιδείας.

Στά συναξάρια καί τά ὑμνολογικά κείμενα, ἡ Ἁγία Αἰκατερίνη ὀνομάζεται πάνσοφος, ὄχι ἀπλῶς σοφή, ἀλλά πάνσοφος. Εἶχε σπουδάσει καί γνώριζε σχεδόν ὅλες τίς Ἐπιστήμες τῆς ἐποχῆς της, πράγμα πολύ σπάνιο καί γιά ἐκείνη τήν ἐποχή. Αὐτό ὅμως ποῦ, κατ' ἐξοχήν, φανερώνει τό πλήρωμα τῆς παιδείας πού κατεῖχε δέν εἶναι μόνο τα ὅσα προαναφέρθηκαν καί τά ὁποῖα εἶναι πράγματι θαυμαστά, ἀλλά κυρίως ὁ πλοῦτος τῆς καρδιάς της. Ἦταν κάτοχος τῆς «ἄνωθεν σοφίας», ἡ ὁποία δέν φουσκώνει τά μυαλά, ἀλλά πλαταίνει τήν καρδιά ἔτσι πού νά χωρᾷ ὅλη τήν οἴκουμένη. Καλωσυνάτη καί ταπεινή καθὼς ἦταν εἶχε ἀπλότητα στούς τρόπους, ἀλλά καί σταθερότητα στίς ἀποφάσεις της καί αὐτό φάνηκε καθαρά τόν καιρό τοῦ μαρτυρίου της. Μέ τήν ἀληθινή σοφία πού κατεῖχε ἐξευτέλισε τούς εἰδωλολάτρες ρήτορες καί ἄφησε νά φανῆ καθαρά ὅτι ἡ πίστη τούς εἶναι ψεύτικη καί τά λόγια τούς σκέτη φλυαρία. «Και ρητόρων ἔπαυσας τάς φληνάφους ρήσεις πολυαθλε», ἢ σέ ἄλλο ὕμνο, «τῷ Χριστῷ τήν εὐχαριστίαν ἐν νυκτί καί ἡμέρα προσέφεραν· τά δέ εἶδωλα καθεῖλε καί τούς ταῦτα ἀφρόνως λατρεύοντας, ρητόρων τήν γνῶσιν καταπτύσασα».

Ἡ Ἁγία Αἰκατερίνη ὡς φορέας τῆς ἀνθρώπινης σοφίας καί παιδείας, ἀλλά πρωτίστως καί κυρίως τῆς κατά Θεόν, φανερώνει καθαρά μέ τήν φωτεινή ζωή της, ὅτι ἀληθινή παιδεία εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία δέν παρέχει ἀπλῶς ξερές γνώσεις, ἀλλά κυρίως πλάθει ψυχές, δημιουργεῖ ἦθος καί τελικά μεταμορφώνει τήν ὑπαρξη.

	Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
1 ΕΒΔΟΜΑΔΑ	Τὸ Μυστήριο τῆς ἑξομολόγησης θὰ γίνεται κάθε Τρίτη. Τὴν πρώτη καὶ τρίτη ἑβδομάδα κάθε μήνα τὸ πρωὶ ἀπὸ τὶς 10 π.μ. & τὴν δεύτερη καὶ τέταρτη ἑβδομάδα κάθε μήνα τὸ ἀπόγευμα ἀπὸ τὶς 6 μ.μ			31 Μέγας Πανηγρικός Ἑσπερινὸς Ἁγ. Ἀναργύρων χοροστανοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου 6.00 μ.μ.	1 Ἁγ. Ἀναργύρων Παρεκκλήσιο Λόφου Νυμφῶν Θεία Λειτουργία 7.30 π.μ.		3 Ἀνακομιδὴ λειψάνων Ἁγ. Γεωργίου Θ. Λειτουργία 7.30 π.μ. Ἑσπερινὸς Σαββάτου 5.00 μ.μ.
2 ΕΒΔΟΜΑΔΑ	4 ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' Λουκᾶ Θ. Λειτουργία 7.30 π.μ.	Ὁ Ἑσπερινὸς θὰ τελεῖται καθημερινῶς τὸν μήνα Νοέμβριο στὶς 5.00 μ.μ.			8 Ταξιαρχῶν Θ. Λειτουργία 7.30 π.μ.	9 Ἁγ. Νεκταρίου Θ. Λειτουργία 7.30 π.μ.	10 Ἑσπερινὸς Σαββάτου 5.00 μ.μ.
3 ΕΒΔΟΜΑΔΑ	11 ΚΥΡΙΑΚΗ Η' Λουκᾶ Θ. Λειτουργία 7.30 π.μ.		13 Ἁγ. Ἰωάννου Χρυσοστόμου Θ. Λειτουργία 7.30 π.μ.	14 ΠΡΟΒΟΛΗ ΡΩΣΙΚΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ «Ὁ Ἱερέας» «ΠΟΠ» 5.30-7.30 μ.μ.	ΑΡΧΗ ΝΗΣΤΕΙΑΣ ΧΡΙΣΤΟΥ- ΓΕΝΝΩΝ	16 Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου Θ. Λειτουργία 7.30 π.μ.	17 Ἑσπερινὸς Σαββάτου 5.00 μ.μ.
4 ΕΒΔΟΜΑΔΑ	18 ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' Λουκᾶ Θ. Λειτουργία 7.30 π.μ.		20 ΙΕΡΑ ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΕΙΣΟΔΙΩΝ 8.30-01.00	21 ΕΙΣΟΔΙΑ ΘΕΟΤΟΚΟΥ *** Ἑσπερίδα Πολυμελῶν Οἰκογενειῶν 5.30 μ.μ.			24 Ἑσπερινὸς Σαββάτου 5.00 μ.μ.
5 ΕΒΔΟΜΑΔΑ	25 ΚΥΡΙΑΚΗ Ἁγ. Αἰκατερίνης Θ. Λειτουργία 7.30 π.μ.	26 Ἁγ. Στυλιανοῦ Ὁσ. Νίκωνος Θ. Λειτουργία 7.30 π.μ.	Ἀπολυτίκιον τῆς Εἰκόνας τῆς Παναγίας. Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος. Τὴν θείαν σου εἰκόνα εἰς ἡμᾶς ἐφάνερωσας, τὴν πά- λαι τιμωμένην ἐν Ἀβάσσω Πανάχραντε, καὶ ὅμοις εὐλαβῶν σου οἰκετῶν, ἀρθεῖσαν πρὸς ἡμᾶς ξενοπρε- πῶς· ὥσπερ δῶρημα τῶν θείων σου οἰκτιρμῶν, τοῖς ἐκζητοῦσι δέδωκας. Δόξα τοῖς σοῖς χαρίσμασιν Ἀγνή· Δόξα τοῖς μεγαλείοις σου· Δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς σου Παρθένε χρηστότητι		30 Ἀποστόλου Ἀνδρέου Θ. Λειτουργία 7.30 π.μ.		

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ 2012-2013

ΔΕΥΤΕΡΑ

- ☉ Διανομή Τροφίμων ἀπὸ τὸ Κοινωνικὸ Παντοπωλεῖο: 10 - 12
- ☉ Συσσίτιο: 11 - 12
- ☉ Ἀγγλικά: 5.30 - 6.30

ΤΡΙΤΗ

- ☉ Γαλλικά: 5.30 - 6.30

ΠΕΜΠΤΗ

- ☉ Βυζαντινὴ Μουσικὴ Α' : 5 - 6
- ☉ Τυπικὸ : 6 - 7

- ☉ Βυζαντινὴ Μουσικὴ Β' : 7 - 8

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

- ☉ Ὁμιλία (π. Χρυσοβαλάντης): 5.30 - 6.30
- Ἐτήσιο θέμα: «Τὸ Μυστήριον τῆς Ἑξομολόγησης»

ΣΑΒΒΑΤΟ

- ☉ Κατηχητικὸ Α' : 4 - 5

ΚΥΡΙΑΚΗ

- ☉ Προσφορά καφέ στό Ἀρχονταρῖκι: 10 - 11
- ☉ Κατηχητικὸ Β' : 11.15 - 12.15
- ☉ Προσφορές & Διανομὴ ρούχων: 10.30 - 12